

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Polónyi Géza halála

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp

(Hely)

1920. II. 3.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Polónyi Géza

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest főváros háziyomdaja 1919.

Polónyi Géza halála.

Budapest, febr. 2.

A magyar politikai élet titáni erejű harcosa dőlt ki az élők sorából. Polónyi Géza, kinek neve fogalom volt, aki nélkül a magyar politikai életet elképzelni sem lehetett s aki életének alkonyán is olyan jelentős egyéniség volt, hogy a bolsevizmus is elakarta némitani — meghalt.

A volt igazságügyi miniszter, a közmunkatanács elnöke rövid betegség után, tegnap, vasárnap hajnali 3 órakor szűnt meg élni. Csütörtökön hazatérve Döbrentei-téri hivatalából, arról panaszkodott hozzátartozóinak, hogy a fületlen irodahelyiségben meghűlt. Erősen köhögött, láza keletkezett és régebbi keletű asztmája is gyötörte. Háziorvosa bronchitist konstatált és nyomban ágyba fektette. Állapota rövidesen javulni kezdett és szombaton már jól érezte magát. Este azonban ismét jelentkezett a láza s e pillanattól kezdve állandóan lázalmok gyötörték. Utolsó óráiban sorra bucsuzott régi barátaitól, politikai fegyvertársaitól, a Közmunkatanács tisztviselői karától, ismerőseitől. Világos koncepcióval, valóságos ékesszólással mondotta el ezeket a bucsu-beszédeket a lázas nagybeteg. Aggóniája 5 órán át tartott, míg azután vasárnap a hajnali órákban megváltotta szenvedéseitől a halál. Az elhunyt nagy politikust a főváros saját halottjának tekintette és temetéséről is a főváros gondoskodott.

Polónyi Géza 1848 április 3-án a bars megyei Zsilvakenézen született. Önkéntesi évét Pólában töltötte, majd 1872-től Budapesten ügyvédkedett, ahol keresett bűnügyi védő volt. Először 1881-ben

Szolnokon választották meg függetlenségi képviselőnek, ugyanott 1884-ben megbukott. 1886-ban Németújváron, 1887-, 1892- és 1896-ban Hajduszoboszlón lett képviselő. 1892-ben Szolnokon is megválasztották, erről a mandátumról azonban lemondott és akkor ajánlatára Justh Gyula lett a szolnoki kerület képviselője. A parlamentben egyik vezérférfia volt az ellenzéki pártoknak. Közben a fővárosi bizottságnak is tagja lett. Az 1901-iki választásokon régi kerületében, Hajduszoboszlón megbukott, ámde 1903-ban egy időközi választáson, mint a kézdivásárhelyi kerület képviselője, újból tagja lett a képviselőháznak. Mindenkor igen agilis tagja volt az ellenzéknek, amely nem egy sikerét neki köszönhette. Az 1905—6-iki nemzeti küzdelem idején egyik legagilisabb szervezője volt Budapest székesfőváros ellenállásának. A Saskört, amelynek ezidőben elnöke volt, s amely e mozgalmat vezette, a darabot-kormány feloszlatása után, 1906 áprilisában, amikor a béketárgyalások a király és a többség közt megindultak, nagy buzgóságot fejtett ki a béke elé tornyosuló akadályok leküzdése körül. A koalíció vezérő-bizottságának megbízásából báró Fejérváry Gézával előkészítette az ugynevezett paktumot és az ő közbenjárásának lett az eredménye a király és a nemzet közötti békének a helyreállítása és a koalíciós kormány megalakítása; melyben elvállalta az igazságügyi tárcát. Ekkor, 34 évi működés után mondott le ügyvédi gyakorlatáról, egy a budapesti kamarához intézett meleg-hangu beadványában. Az 1906-iki általános választások alkalmával Budapesten, a Belvárosban választották meg egyhanguan, ugyanakkor mandátumot nyert Ungváron is, ez utóbbiról azonban lemondott. 18 éven keresztül volt a függetlenségi párt alelnöke. 1907 február 2-án lemondott az igazságügyi tárcáról, ugyanez év őszén a kvótámenelészor kilépett a függetlenségi pártból, de továbbra is élénk részt vett a képviselőház tanácskozásában. Az 1910-iki általános választások alkalmával a lévai kerület pártönkivüli függetlenségi

programmal választotta meg képviselőjévé. Erdemeinek elismerésül a Wekerle-kormány a Közmunkatanács elnökévé nevezte ki, mely tisztében egyik szeretettel kezelt legkedvesebb eszméje volt a Marczisziget felvirágoztatása. A Károlyi-rezsim ez állásától megfosztotta, a bolsevizmus megszünte után azonban a legális kormány első kedves kötelességének ismerte, hogy őt ebbe a mindig nagy szeretettel betöltött állásába visszahelyezze.

A temetés.

A gyász és részvét impozáns megnyilatkozása között temették el ma délután Polónyi Gézát. A Döbrentei-téren levő Közmunkák Tanácsának palotájában a díszteremben volt felállítva a ravatal, amely körül 24 kandeláber égett. A koszorúknak egész tömege borította a ravatalt. A gyászszertartást dr. Auber mann Miklós vezette nagy papi segítségével. Szentgály Antal, a Közmunkák Tanácsának alelnöke bucsuztatta először Polónyi Gézát és beszédében méltatta az elhunyt elnöknek a tanács elén kifejtett eredményes nagy munkásságát.

Ezután Kászonyi Krammer István, a Saskör alelnöke mondott bucsubeszédet a belvárosi Sasok nevében. Majd dr. Pap József, a budapesti ügyvédi kamara elnöke méltatta Polónyi Géza érdemeit, az ügyvédség érdekében kifejtett tevékenységéért. A gyászszertartáson megjelent Huszár Károly miniszterelnök, Beniczky Ödön belügyminiszter, dr. Bárczy István igazságügyminiszter, a Közmunkák Tanácsának minden tagja és testületileg jelentek meg Nyitra vármegye közönségének küldöttsége dr. Csere nyánszky Aladár kuriai bíró vezetésével, az Országos Testnevelési Tanács dr. Gerenday György vezetésével. A főváros részéről megjelent dr. Bódy Tivadar polgármester, dr. Kemény Géza, Sallay Árpád és dr. Várossy Gyula tanácsnok, József főherceg képviselőjében Algya Sándor ezredes jött el a temetésre és ott fejezte ki részvétét a család előtt. Ott voltak még Hauszmann Alajos

műegyetemi rektor, *Térffy Gyula* államtitkár, *Kozma Andor* író és a politikai élet igen sok előkelősége. A gyászszertartás befejezte után a Kerepesi-uti temetőbe vitték a koporsót, ahová kikiértte *Polónyi Gézát* a gyászolók nagy tömege. A nyitott sir előtt dr. *Visontai Soma* volt képviselő mondott gyászbeszédet és *Polónyi Gézát* mint politikust méltatta. Azután a koporsót a főváros által adományozott diszsirhelyen elhantolták.